

Били се, сякалъ глава следъ глава,
бликали кърви и пламъкъ.
И следъ тридневна и гнѣвна борба
паднала старата ламя.

Махналъ, разсѣкалъ юнака тогасъ
жълтия трупъ презполвина,
живи и здрави излѣзли завчасъ
другитѣ братя осмина.

То било радость, то сълзи били,
братъ се съ брата пригрѣщаль,
и като ято отъ млади орли
литнали дружно къмъ кжци.

Носѣли стомна съсъ жива вода,
носѣли младость и здраве...
Срѣщналъ ги стария царъ предъ града
съ почести, пѣсни и слава.

3.

Ти нашъ родень Балканъ, леле старъ, начумерень
хайдутинъ!
Ти лежишь заледень, замъгленъ, страховитъ
и разперилъ ржце и отпусналъ си каменни скути,
сжщо трупъ, сжщо кръсть отъ дърво, отъ земя
и гранитъ.